SKANDINAVIENS STJERNE

[illegible]

To Missionærer.

„Elias og Elijah"

En Forklaring over de to Profeter v. Inger Bukke.

Den danske Bibel er desværre forfærdelig daarligt oversat i mange Tilfælde. Derfor kan der tit fremkomme Misforstaaelser, naar vi skal forklare det sande Evangelium ud fra den danske Bibel. Jeg vil her forsøge, som en Indledning til Sekretær Archibald F. Bennets lærerige og interessante Artikkel, og for at Læserne kan faa den rette Forstaaelse af denne, at give en Forklaring over Profeterne Elias og Elijah.

Navnet Elijah forekommer ikke i den danske Bibel. Profeten Elijah, som vi læser om i 1ste Kongernes Bog det 17. Kapittel, han som lukkede Himmelen for Dug og Regn, og som ikke døde, men blev optaget til Himmelen i en Ildvogn, er betegnet som Elias i den danske Bibel. Dette er meget beklageligt, idet han derved antages at være den samme, som omtales i Mattæus 11 : 14. Den Elias, i hvis Aand og Kraft Johannes Døberen gik frem, er imidlertid en anden Profet, som har levet paa et Tidspunkt mellem Abraham og Moses. Beviset herfor gives ved at læse Pagtens Bog, hvor de to Personer desværre ogsaa i den danske Oversættelse begge kaldes for Elias. Her læser vi i det 110. Kapittel det 12. Vers: *»Derefter aabenbaredes Elias sig og overantvortede Abrahams Evangeli Husholdning ...«* Han havde altsaa Nøglerne til Abrahams Husholdning. Men vi véd, at det aronske Præstedømme blev gengivet til Moses og hans Broder Aron. Saa paa et eller andet Tidspunkt mellem Abraham og Moses maatte »Abrahams Evangeli« have været forsvundet fra Jorden og sandsynligvis var Profeten Elias den sidste, der tog Præstedømmets Nøgler med sig i Graven. Imidlertid blev det aronske Præstedømme igen givet til Moses og Aron. Vi finder saa ikke Elias omtalt før paa Kristi Tid, hvor Jesus omtaler Johannes Døberen, der jo netop bar det aronske Præstedømme, og som gik frem i den Aand som den, der holdt Abrahams Evangeli Husholdning, som Elias. I Mattæus si-

ger Jesus til Disciplene: »*Vel kommer Elias og skal genoprette alle Ting. Men jeg siger eder, Elias er allerede kommen . . .*«

Lyder det ikke temmelig modsigende, at Elias skulde komme og genoprette alle Ting, naar han kun bar det mindre Præstedømme, og naar han, som Jesus selv fortsætter med at sige, allerede er kommet. Men dersom vi læser: »*Vel skal Elijah komme og genoprette alle Ting. Men jeg siger eder, Elias er allerede kommen . . .*« forstaar vi bedre Meningen. Lad os fortsætte med Pagtens Bog 110. Kapittel Vers 13—15: »*Efter at dette Syn var sluttet, aabnede sig for os et andet stort og herligt Syn, thi Elias, Profeten, som blev optagen til Himmelen uden at smage Døden, stod foran os og sagde: Ser Tiden er tilfulde kommen, som blev talet ved Profeten Malakiæ Mund, hvori han bevidnede, at han, Elias, skulde blive udsendt før Herrens den store og forfærdelige Dag kommer; for at omvende Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnenes til Fædrene, at han ikke skal komme og slaa Jorden med Ban*«. I den engelske Pagtens Bog staar der i disse 3 Vers Profetens rigtige Navn Elijah.

Heraf ser vi ogsaa, at den Profet, der staar omtalt i Bibelen af Malakias, altsaa er Eliah, Profeten, som skulde komme før Herrens store og forfærdelige Dag, for at genoprette alle Ting, eller som der staar: vende Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnenes til Fædrene.

Naturligvis kan ovenanførte ikke bevises ud fra den danske Bibel alene, som De ser maa vi samtidig benytte Pagtens Bog, baade den danske og den engelske.

Her er desuden Joseph Smiths egne Ord: »*Der er Forskel paa Elias Aand og Embede og Elijahs. Eliases Aand er at forberede Vejen for større Aaabenbaring fra Gud, hvilket er Elias Præstedømme, eller det Præstedømme, som Aron blev ordineret med; og naar Gud sendte en Mand til Verden for at forberede et større Arbejde, havende Eliases Nøgler og Kraft, blev det kaldet Eliases Lærdomme lige fra Verdens tidligste Tider.*

Den Aand og Kraft, som kaldes Elijahs, er, at holde Nøg-

lerne og Kraften til Aabenbaring, Ordinancer, Orakler samt Kraften og Begavelserne, som er Fylden af det melchisedekske Præstedømme og af Guds Rige paa Jorden, og modtage, opnaa og udføre alle Ordinancer tilhørende Guds Rige, selv til at vende Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnenes til Fædrene, selv de, som er i Himmelen«. (Fra Teachings of the Prophet Joseph Smith, Side 335—336—337).

Evangeliets Buesten

Ved Archibald F. Bennett, Generalsekretær i Kirkens Genealogiske Selskab.

»Før De læser denne Artikkel, bør De læse Artiklen »Elias og Elijah«.

Jeg lyttede fornylig til en Præstedømmeklasses Diskussion i Norge. Deres Lektie var det andet Kapittel i Pagtens Bog. Efterhaanden, som de forskellige Brødres Kommentarer hviskende blev oversat for mig af en Missionær, blev jeg klar over to Ting: Først, hvor flittigt disse Medlemmer af Kirken i Norge havde studeret Aabenbaringerne i Pagtens Bog. Dernæst blev jeg forfærdet ved Opdagelsen af, at det meste af det supplerende, henvisende Materiale, som vi saa frit bruger i England, er fuldstændig lukkede Bøger for disse Folk, tilsyneladende har ingen af vore store Lederes Lærdomme, som Joseph Smiths, Brigham Youngs, Wilford Woodruffs nogensinde været oversat i det norske Sprog.

Det andet Kapittel er et kort, men meget vigtigt Kapittel. Paa dette Tidspunkt er det den førse Aabenbaring, som blev givet til Nedskrivelse i Pagtens Bog. Til Trods for, at de engelsk-talende Medlemmer har Adgang til mange autoritative Kommentarer, er det i Virkeligheden sandsynligt, at en stor Del af dem ikke forstaar den fulde Betydning af det andet Kapittel. Ældste John A. Widtsoe blev en Gang inspireret til at sige: »Begyndelsen og Enden paa Evangeliet er

skrevet i det andet Kapittel af Pagtens Bog. Det er Buestenen i en vidunderlig evangelisk Hvælving. Og dersom denne Midtersten skulde mørne og falde ud, vilde den evangeliske Struktur falde sammen i uorganiserede doktrinske Blokker«.

Lad os gennemgaa dette Kapittel og se, hvorfor det er af saa storslaaet Værdi. Det lyder saaledes:

»1. Se jeg vil aabenbare Præstedømmet til Dig ved Profeten Elijahs Haand, førend Herrens den store og forfærdelige Dag kommer.

2. Og han skal plante Fædrenes Forjættelser i Børnenes Hjerter, og Børnenes Hjerter skulle omvendes til Fædrene.

3. Om dette ikke blev saaledes, vilde den ganske Jord blive lagt aldeels øde ved hin Dags Tilkommelse«.

»Præstedømmet gengivet ved Elijah«.

Det er vel kendt, at Johannes Døberen gengav det aronske Præstedømme og Peter, Jakob og Johannes det melchisedekske Præstedømme. Hvilket Præstedømme var der da tilbage for Elijah at gengive? Joseph Fielding Smith har skrevet: *»Grunden til, at Elijah er kendt som »Profeten« og den, som skulde gengive Præstedømmets Nøgler for at frelse Jorden fra Ødelæggelse, er den, at han ikke alene forstørrede sit Præstedømme, men ogsaa paa Grund af den vigtige Autoritet, som var paalagt ham. Han holdt Beseglingskraftens Nøgler. Denne Autoritet gav ham Kraft til at lukke Himmelen, saa at det ikke regnede paa Grund af hans Befaling. Desuden var han beklædt med Præstedømmets Fylde, og ved denne Autoritet og i Herrens Navn er alle Ting, som udføres, gyldige. Uden det vil intet være fuldstændigt. Det er ved den Kraft, at Mand og Kvinde bliver forenede for Tid og Evighed i Templet. Ved denne Autoritet har Forældre Krav paa deres Børn, som er født under denne evige Pagt. Familien er gennem denne Beseglingskraft blevet evigvarende, det vil sige, den vil bestaa udover Graven. Det er ved denne Autoritet, at Generation bliver lænket til Generation i en stor Kæde lige fra Adams Dage og til Tidens Ende, indeholdende alle de, som gennem deres Trofasthed er berettiget til Ophøjelse i Guds celestiale Rige«.*

Profeten Joseph Smith gav denne Defination:

Hvad er Elijahs Embede og Arbejde? Det er et af de største og mest betydningsfulde, som Gud har aabenbaret. Han skulde sende Elijah for at besegle Børnene til deres Fædre og Fædrene til Børnene ... uden os kunde de ikke være fuldkomne ej heller kunde vi være det uden dem, ej Fædrene uden Børnene eller Børnene uden Fædrene. Jeg ønsker, at De skal forstaa dette Emne, for det er vigtigt, og dersom De vil modtage det, dette er Elijahs Aand, at vi forløser vore Døde, og forbinder os selv med vore Fædre, som er i Himmelen og besegler vore Døde til at komme frem i den første Opstandelse; og her behøver vi Elijahs Kraft til at besegle dem, som er paa Jorden til dem, som er i Himmelen. Dette er Elijahs Kraft og Nøglerne til Guds Rige«.

»Profeten Elijahs Mission«.

Elijah var den sidste store Profet, som holdt Præstedømmets Nøgler, og som før den sidste Uddeling vil gengive Autoriteten og overlevere Præstedømmets Nøgler, saa at alle Ordinancerne kan udføres for de retfærdige. Igen: Lærdommen om Elijahs beseglende Kraft er følgende. Dersom De har Magt til at besegle paa Jorden og i Himmelen, skulde De være kloge. Den første Ting, De skal gøre, medens De gaar her paa Jorden, besegl Deres Sønner og Døtre til Dem, og Dem selv til deres Fædre i evig Herlighed.

»Frelsere paa Zions Bjerg«.

Bibelen siger: *»Se, jeg sender eder Elijah, Profeten, førend Herrens Dag kommer, den store og forfærdelige. Og han skal vende Fædrenes Hjerter mod Børnene og Børnenes Hjerter til deres Fædre, at jeg ikke skal komme og slaa Landet med Band«.*

Nu, Ordet »vende« skulde oversættes ved »binde« eller »besegle«, men hvad er Hovedpunktet i denne vigtige Mission? og hvordan skulde det opfyldes? Nøglerne skulde overleveres, Elijahs Aand vilde komme, Evangeliet skulde oprettes, Guds Hellige indsamles, Zion opbygges, og de Hel-

lige skulde staa som Frelsere paa Zions Bjerg. Men hvordan skal de blive Frelsere paa Zions Bjerg? Ved at opbygge deres Templer, opføre Døbefonter, og gaa og modtage alle Ordinationer, Daab, Haandspaalægggelse, Rensningsceremonien, Salvelsen, Ordinationer og Beseglingskraften paa Deres Hoveder, i Stedet for deres Stamfædre, som er døde, og forløse dem, at de maa komme frem i den første Opstandelse og blive ophøjet til Herlighedens Trone sammen med dem. Heri er Kæden som binder Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnenes til deres Fædres, hvilket opfylder Elijahs Mission.

»*Løftet til Fædrene*«.

Da Moroni denne Aften den 21. September 1823 gentog disse Ord fra Pagtens Bog, 2. Kapittel, til Profeten Joseph Smith og fremhævede dem ved en trefoldig Gentagelse, gav han en klarere Forklaring af Profeten Malakias Ord. Elijah skulde »*plante det Løfte, som var givet til Fædrene i Børnenes Hjerter*«. Hvem var de Fædre, med hvem Løfter, værdige til Erindring, var blevet gjort, og hvad var disse bemærkelsesværdige Løfter?

Vi kan begynde ved de store Patriarker og Profeter i gamle Dage saadan som Abraham, Isak og Jakob. De var i Sandhed Forfædre til Kirkens Medlemmer i Dag, saaledes som det udtrykkes i Pagtens Bog 103 : 17: »*Thi I er Israels Børn, og Abrahams Sæd, og I skulde visselig føres ud af Trældom ved Kraft og ved en udrakt Arm*«.

I 1. Mosebog i »Bibelen« og i Abrahams Bog i »Den kostelige Perle« er nedskrevet de vidunderlige Pagter, som Herren har gjort med Abraham paa Grund af hans Trofasthed. Hans Efterkommere, bl. a., skulde bære Retten til Præstedømmet, dersom de var trofaste. De skulde lære Evangeliet til alle Nationer paa Jorden. De skulde være berettiget til de forjættede Lande i Palæstina og i Zion i Amerika. De skulde velsignes med utallige Efterkommere. Herren lovede Abraham, at dersom han kunde tælle Sjernerne paa Himmelen og Sandskornene paa Jorden, vilde han se Antallet af sine Efterkommere. (Abraham 3: 14: D. k. P.).

Saaledes blev Abraham og hans Sønner Isak og Jakob efter ham, med hvem de samme Pagter var indgaaet, lovet Fylden af evig Ophøjelse. Ingen bedre og mere kortfattet Forklaring paa disse høje Opnaaelser kan gives, end den Johannes Aabenbareren giver ved Herren.

»Den, som sejrer, ham vil jeg give at tage Sæde hos mig paa min Trone, ligesom jeg har sejret og har taget Sæde hos min Fader paa hans Trone«. (Aabenb. 3 : 21).

Joseph var den mest trofaste af Jakobs Sønner og til ham blev Fødselsretten i Israel givet. Joseph var Fader til to Sønner Manasse og Ephraim. Da Jakob velsignede sine Sønnesønner, krydsede han sine Hænder, saa at hans højre Haand hvilede paa Ephraims Hoved. Joseph protesterede mod denne Fremgangsmaade:

»Da Josef saa, at hans Fader lagde sin højre Haand paa Efraims Hoved, da mishagede det ham; og han tog fat paa sin Faders Haand for at føre den fra Efraims Hoved paa Manasses Hoved. Og Josef sagde til sin Fader: Ikke saa, min Fader! thi denne er den førstefødte, læg din højre Haand paa hans Hoved. Men hans Fader vægrede sig og sagde: Jeg véd det, min Søn, jeg véd det; han skal ogsaa blive til Folk, og han skal ogsaa blive stor; men hans yngste Broder skal blive større end han, og hans Sæd skal være en stor Hob Folk. Saa velsignede han dem paa den samme Dag og sagde: Ved Dig skal Israel velsigne og sige: Gud sætte Dig som Efraim og som Manasse, og han satte Efraim foran Manasse. (1. Mos. 48 : 17—20).

Ned gennem Generationer og Slægter fra disse Patriarker til Nutiden har andre trofaste Fædre og Mødre af vor Slægt ligesaadan modtaget Velsignelser ved at leve trofast, ikke alene for dem selv, men for de værdige blandt deres Efterkommere til den seneste Generation. Profeten Joseph Smith var f. Eks. højlig velsignet i sin Slægt. Om ham sagde Brigham Young engang: *»Herren havde sine Øjne paa ham og paa hans Fader og paa hans Faders Fader og paa deres Forfædre helt ned til Abraham, fra Abraham til Syndfloden, fra Floden til Enoch og fra Enoch til Adam. Han havde iagttaget den Familie og dette Blod, efterhaanden som det*

Vidnesbyrd om Ødelæggelse.

Jeg har læst dette for Eder, for at I kan se, hvilken Autoritet Herren har beseglet paa sine Missionærer, naar de gaar ud i Verden og prædiker Evangeliet. Derefter følger det Vidnesbyrd, der vidner om Ødelæggelserne. Jeg har noget mere at sige om Ødelæggelserne lidt senere. Hvorfor kommer Ødelæggelserne over de onde? Skriften siger, Mosebog 6 · 12—13. »*Og Gud saa til Jorden, og se, den var fordærvet, thi alt Kød havde fordærvet sin Vej paa Jorden. Da sagde Gud til Noah: Jeg har besluttet at gøre Ende paa alt Kød, fordi Jorden ved deres Skyld er fuld af Uret, derfor vil jeg nu udrydde dem af Jorden*«.

Tænk paa det et Minut. Herren siger, at han vil gøre dette. Du læser i 1. Mosebog det 18. og 19. Kapittel om en Samtale mellem Herren og Abraham om to meget ugudelige Byer Sodoma og Gomorrah; og Herren siger til Abraham: »*Jeg vil ødelægge dem for deres Ugudelighed*«, men Abraham trygler Herren: »*Hvis vi kan finde 50 retfærdige Mennesker, vil Du da spare Byen?*« Herren svarer Ja, og Abraham fortsætter: »*Hvis vi kun kan finde 40, vil Du da spare den?*« Herren svarer Ja, og Abraham bringer Tallet helt ned paa 10, men de kunde ikke finde 10 retfærdige i Byen, og saa siger Herren: »*Tag Lot ud af Byen tilligemed hans Familie*«. Der var kun Lot og hans Hustru samt to Døtre, saa de havde kun 4 retfærdige i den By. Saa Lot og hans Familie forlod Byen, og Herren lod regne en Ild fra Himmelen, som ødelagde baade Menneskene og Byen.

Løfte til Abraham.

Husk, at Skriften siger, at Herren gjorde det. Lad mig saa læse dette. 1. Mos. 15 : 13—16: »*Og han sagde til Abraham: Vide skal Du, at Dit Afkom skal bo som fremmede i et Land, der ikke er deres eget; de skal trælle for dem og og mishandles af dem i 400 Aar. Dog vil jeg ogsaa dømme dette Folk, de kommer til at trælle for, og siden skal de*

vandre ud med meget Gods. Men Du skal fare til Dine Fædre i Fred og blive jordet i Alderdom. I fjerde Slægtled skal de vende tilbage hertil, thi endnu er Amoritternes Syndeskyld ikke fuldmoden«.

Da Israel var kommet ud af Ægypten gav Herren Moses Befaling, og efter ham Josva, at ødelægge nogle af disse Folk — udrydde dem af Jordens Overflade. Skriften fortæller, at Herren gjorde dette. I véd, at vi har nogle meget kloge Mennesker iblandt os, meget gode, meget venlige, fyldte med al Verdens Barmhjertighed. Saa de kan ikke tro, at Gud befaler nogen at gøre disse Ting. De hævder, at deres Tro paa Gud er en fremadskridende Idé. Jeg vil lige læse noget om dette om et Minut. Ja, at tro paa Gud er en fremadskridende Idé, og disse vise Mennesker lærer, at de gamle Skrifters Gud var Menneskeværk, og derfor er Gud i vore Dage ogsaa Menneskeværk. Vi er mere intelligente i Dag, saa vi har et højere Begreb om Guddommelighed, end Menneskene havde førhen. Vi har Mennesker i Kirken, ja Mennesker, som underviser i denne Kirke, som holder paa disse foragtelige Synspunkter, og de siger, at de accepterer ikke Gud i det gamle Testamente.

Jesus ødelægger Byer.

I Mormons Bog finder vi, dersom vi vil læse 3. Nephis Bog, 9 : 1—6:

»Og det skete, at en Røst hørtes iblandt alle Jordens Indvaanere over hele dette Land, raabende: Ve, Ve, Ve, over dette Folk! Ve over hele Jordens Indvaanere, dersom de ikke omvende sig; thi Djævelen ler, og hans Engle fryde sig over mit Folks skønne Sønner og Døtre, som er blevet dræbte, og det paa Grund af deres Ugudelighed og Vederstyggelighed, at de er faldne. Se, den store Stad Zarahemla har jeg opbrændt med Ild og ligeledes Indvaanerne deri. Og se, den store Stad Moroni har jeg ladet synke i Havets Dyb og Indvaanerne deri drukne. Og se, den store Stad Moronihah har jeg bedækket med Jord og ligeledes Indvaanerne deri, for at skjule deres Misgerninger og deres Vederstyggeligheder for mit Aasyn, saa at Profeternes og de Helliges Blod ikke mere skal komme op for mig imod dem. Og se Staden Gilgal har jeg ladet synke og Indvaanerne deri begrave i Jordens Afgrunde«.

Herrens Domme.

Og saadan fortsætter det, og det var Jesus Kristus som talte. Disse gode, vise Mænd i vore Dage kan ikke fordøje Israels Gud, og saa har de faaet den Idé om en fremadskridende Gud, fordi, som de siger, vi gaar fremad, og naar vi bliver mere intelligent, saa maa vores Gud naturligvis ogsaa blive mere intelligent og barmhjertig. Nu er vi kommet til Punktet »Herrens Domme svarer«. Jeg vil svare dem lige nu, og Tiden gaar hurtigt. Jeg har her en Bog, jeg giver Dem ikke Navnet paa den, for jeg ønsker ikke, at De skal gaa og købe den. Men den er skrevet af en Professor i et af de største Kollegier i vort Land, og jeg tror af Theologiske Skoler at være. Kapitlet jeg vil omtale hedder »Hvordan Guderne skifter«. Denne Forfatter fortæller, hvorledes Guderne skifter i Karakter, og hvordan Idéen om Gud udvikler sig ned gennem Tidsaldrene indtil i Dag, hvor Folk har en Gud, som er barmhjertig og venlig. Det sidste Kapittel i Bogen omhandler »Gudernes Død«. »Vi er nu blevet saa intelligente, og vi véd saa meget, at vi har nedgravet Nødvendigheden af Ledelse af Guder«. Saadan er Indholdet af denne Bog. Jeg har ligeledes et lille Digt, som jeg har laant, og det siger: »Som Mennesket Frækhed gror bredere, saaledes gør hans Trosbekendelse, og deres Gud skaber de i deres eget Billede, afspejlende deres egne Dyder, og han klæder dem med Torden og Skønhed, klæder dem med Musik og Ild. Ser ikke, at han knæler for deres Altre, at han tjener deres egne Ønsker«.

Forandrende Guder.

Fatter De dette? Saadan laver Menneskene deres egne Guder, jeg tænker dette Digt findes i samme Bog, hvis ikke, har jeg læst det et andet Sted, disse meget smarte Ord, som fortæller om Philosofien i de sidste Dage. »Menneskene har skabt Gud i deres egne Billeder«.

Jeg vil gerne sige Dem, at Verden af i Dag lærer den Slags Philosophi. Den findes i vore Skoler. Denne Forfatter siger: »Gudernes Levedygtighed forklares lettest ved den Evne de har til at forandre sig«. I Pagtens Bog det 20.

Kap. og mange andre Steder i Skrifterne erklærer Herren, at han er »uforanderlig« den samme »fra Evighed til Evighed«. Men disse kloge Mennesker ønsker det ikke saaledes. Nu for at fortsætte Citatet fra denne Bog: »De (Guderne) drager deres Egenskaber fra Rødder, stukket dybt i Menneskenes sociale Liv. Ligesom de højeste Medlemmer af Samfundet, højere end Ledere og den Slags, bærer de tunge Pligter for Folkets Velfærd. Saa nær er Guderne knyttet til de Mennesker, de tjener, at hver Gruppe Mennesker sætter sit eget individuelle Mærke af kulturel Farve paa sin Gud. Lidt efter lidt opridses deres (Gudernes) Karakter, efterhaanden som de deltager i Glæder, Sorger, Triumfer og Nederlag, Drømme og Skuffelser hos dem, som tror paa disse Guder. Alle betydningsfulde Forandringer i den rastløse Menneskehedens Scene, spores ogsaa i Gudernes Liv. Saa længe de tilhører den usete Verden og er i Stand til at udvikle sig uden Begrænsning, saaledes som den tvungne jordbunde Skabning behøver. De store personlige Guder er vokset i deres moralske Karakterer gennem Aarhundrederne ifølge Udviklingen af de noblere sociale Idéer blandt Menneskene. Ingen Gud kunde holde sin Plads gennem længere Tid, dersom han var uden den Moral, som de etiske Standarder blandt Gudsdyrkere kræver. Sjældent dør disse Guddomme, velsagtens fordi Menneskene dyrker dem i Dydighed. De indstiller dem selv paa Idealerne i enhver ny Tidsalder. Der er ofte en paafaldende Forandring i en Guds Karakter i de forskellige Perioder af Historien. Alle højere personlige Guddomme maa vokse til fuldkommen Retfærdighed og moralsk Godhed. Dygtige Profeter er store Kunstnere i at forandre deres Guder. De kommer paa Tidspunkter af social Forvirring, naar den gamle Sikkerhed er hensmuldrende og de velordnede Systemer af Tanker og Opførsel synes nytteløse ved Fremkomsten af nye Problemer. Saa paapeger disse store Vismænd Frelsens Sti, og Guderne, som sædvanligvis bærer deres Tilhængeres Byrder, paatager sig den Karakter, som er nødvendig for den nye Tilstand«.

har cirkuleret fra Begyndelsen til Fødselen af denne Mand. Foreningen af de forskellige Forfædre gjorde dette Blod rent«.

Det samme var Tilfældet med de første Grundlæggere af Troen i Pionérdagene, ved deres Udholdenhed og Opofrelse vandt de evige Velsignelser for deres Efterkommere.

Børnenes Hjerter.

»Og Børnenes Hjerter skal vendes mod deres Fædre«. Hvemsomhelst, der ser omkring sig i Dag, vil erkende de vidunderlige Beviser paa Opfyldelsen af disse Løfter. Hvorsomhelst man rejser, vil man finde talløse Mænd og Kvinder, hvis Tanker og Handlinger er rettet mod deres Fædre og Mødre i forrige Dage. Utallige Eksempler kan citeres, hvordan saadanne Personer har studeret og arbejdet med at udarbejde Optegnelser over deres Forfædres Livshistorier. Hæfter og Bind med Familiehistorie er blevet samlet og trykket af Tusinder. Genealogiske Foreninger er blevet dannet. Der er blevet samlet Billeder af Forfædrene. Store Genealogiske Biblioteker er fyldte med ivrige Søgere. I Biblioteker og Rekord Arkiver i Amerika og i Europa er samvittighedsfuldt blevet samlet, repareret og bevaret utallige Rekordsider indeholdende Kirkens Medlemmers Forfædres Navne og Data. Aldrig har der i de foregaaende Tidsaldre været opvækket en saadan Interesse for »Fædrenes« Liv, som der har været siden Genoprettelsen og Elijahs Overrækkelse af Nøglerne den 3. April 1836. Ved dets Komme begyndte den enestaaende Opfyldelse af 2. Kapittel, som den store Profet selv udtrykker i disse Ord:

»Se, Tiden er tilfulde kommen, som blev talet ved Profeten Malakiæ Mund, hvori han bevidnede, at han, Elijah, skulde blive udsendt før Herrens den store og forfærdelige Dag kommer. For at omvende Fædrenes Hjerter til Børnene og Børnenes til Fædrene, at han ikke skal komme og slaa Jorden med Ban«.

I Udfoldelsen af dette mægtige Herrens Program i disse sidste Dage, har Moroni overleveret sit Budskab, og Elijah gengav sine Nøgler. Profeten Joseph Smith udtrykker klart

de sidste Dages Helliges Forpligtelse til at efterspore deres Forfædre og blive beseglet til alle deres Forfædre som er døde. Herren har, og opfylder stadig sin Del af den store Plan med at gøre Rekorderne tilgængelige for alle Hellige. Men udfører vi som sidste Dages Hellige vor Part af denne store Mission? Her er Præsident Brigham Youngs Ord:

»Vi har et Arbejde at udføre, som paa sit Felt er ligesaa vigtigt som Frelserens Arbejde var paa sit. Vore Fædre kan ikke blive fuldkomne uden os, vi kan ikke gøres fuldkomne uden dem. De har gjort deres Arbejde og sover. Vi er nu kaldet til at udføre vort, hvilket er det største, Mennesker nogensinde har udført paa Jorden«.

Lad Sjælen elske den skønne Jord, men glemmer dog ej,
hvad der oven bor:
Hvor herligt der end er i Hjemmets Land, kun en Afglans
af hisset det være kan.

Carl Bagger.

Jeg ønsker at vide:

Spørgsmaal:

Kan Børn, som ikke er Medlemmer og under 8 Aar, og hvis Forældre ikke er Medlemmer, deltage i Nadveren? Vi har omkring 50 Børn, som kommer regelmæssigt, men de er aldrig blevet velsignet, og deres Forældre har aldrig kommet til Kirken.

Svar:

Der er ingen Grund til, at Børn under 8 Aar og Ikke-Medlemmer, ikke skulde deltage i Nadveren. Dersom vi læser P. B. 29. Kap. de sidste Vers, ser vi Herrens Ord med Hensyn til smaa Børn under 8 Aar. Sædvanligvis bruges det i alle Missioner at sige før Nadveren bliver administreret *»Vi vil nu administrere Nadveren for Kirkens Medlemmer«*. Dermed menes Medlemmer saavel som Børn under 8 Aar.

Kredslærerens Budskab for November:

Visdomsordet.

»Nu igen? Vi hører aldrig om andet! Om og om igen! Man skulde tro, at det vigtigste i Evangeliet og Kirken er »Visdomsordet«. Tal dog noget mere om Tro, Omvendelse og Daab, thi deraf afhænger vor Frelse. Jeg holder alle Principperne, betaler Tiende og Fasteoffer, kommer til Møderne, passer mine Stillinger, er det saa saa uhyre vigtigt altid at holde det Visdomsord frem for Næsen af Een? Den Smule Kaffe jeg drikker, den gør hverken fra eller til«. Der slap det ud! Al den Utilfredshed over altid at skulle høre om Visdomsordet dækker som Regel over det Fakta, at de som er utilfredse, har svært ved at holde det selv, og saa er det sandt, at det er kedeligt at faa det stukket i Næsen ved enhver Lejlighed. Det er sørgeligt, at der stadig er Medlemmer, der uden Skam holder Stillinger i Kirken og samtidig bryder Visdomsordet. Gang paa Gang er det blevet sagt fra det første Præsidentskab, at de, som ikke kan holde Visdomsordet, maa trække sig tilbage fra Stillingerne. Men mange bliver ikke destomindre i Stillingerne, selvom de ryger Tobak og drikker Kaffe. Det er som Regel de to Ting, det kniber mest med at holde.

Tror De, at De har den bedste Aand, den bedste Inspiration til at beklæde en Stilling, naar De gaar stik imod Kirkens Orden. Kan De staa som Eksempler i Hjemmet for Børnene? Kan De maaske oven i Købet prædike Visdomsord til andre, selv om De lader haant om et af Punkterne deri? Kan De af et ærligt Hjerte bede Gud velsigne Dem med Helbred og Sundhed? Se det i Øjnene, og hold saa op fra i Dag. For hver Dag, De fortsætter, skader De Dem selv, Deres Familie, Bekendte og ikke mindst Kirken. Kan De ikke holde Visdomsord, er det Mangel paa Villie. Bed inderligt til Gud om Hjælp til at staa den første svære Tid igennem, som mange Gange indtræffer, naar man pludselig holder op med at ryge eller drikke Kaffe o. s. v. Stol paa Herren, og han vil hjælpe og velsigne den, der overvinder sig selv.

Arlin.

Efteraarskonferencerne i Danmark

Der har næppe før i den danske Mission været afholdt saa gode og godt besøgte Konferencer i Danmark. Den samme vidunderlige søde Aand har været til Stede ved hver Konference.

Aalborg den 11.—12.—13. Oktober.

Konferencen indledtes med en dejlig Koncert af Aalborg Sangkor under Ledelse af Broder Henry Løjborg. 256 Mennesker lyttede interesseret til det store Kor og til Præsident og Søster Eliza og Lillian Petersens Taler. Koret sang blandt andet »Pilgrimskoret« af Tannenheüser og paa engelsk »I need you«.

Klokken 9 Søndag Morgen samledes Præstedømmet med de tilrejsende Brødre fra hele Distriktet, ialt 78. Det var et inspirerende Møde for de tilstedeværende.

Kl. 10,30 begyndte Formiddagsmødet med en Sang, som altid kendetegner Søndagsformiddagsmødet i Aalborg »Vær velkommen Søndag Morgen«. Tiden blev overgivet til Søndagsskolen, som udførte sit Program med Spørgsmaal og Svar fra alle Klasserne. En morsom Samtale blev udført af 2 Børn og 1 Missionær »Hvorfor i Søndagsskole«. Ældste Christian Johansen talte om den tredie Person i Guddommen »Helligaanden«. Derefter udførte Hjørring Søndagsskole sit Program. Børnene kunde give lange Forklaringer paa de stillede Spørgsmaal.

Søster Lillian Petersen talte om »Kærlighed« og Søster Eliza Petersen bar sit Vidnesbyrd og udtalte sin Glæde over at være med til at udbrede Evangeliet. Søndagsskoleforstander Gordon Andersen, Aarhus, bragte Hilsen fra Aarhus. Missionær Clark talte om sit nye Arbejde i Esbjerg, og til Slut talte Præsident Petersen om Kirkens Lærdomme og Velfærdsplanen. Til Stede ved dette Møde 270.

Den kvindelige Hjælpeforening havde lavet Mad til de tilrejsende Søskende og Missionærer fra Distriktet, og ca. 70 nød den veltillavede Gullach og Æblegrød.

Allerede Kl. 1 var en stor Forsamling mødt for at overvære Daaben af 6 Venner, og her talte Missionspræsidenten om Daabens Betydning og opfordrede indtrængende til at følge Jesus Kristus.

Forsamlingen gik lige efter Daaben op i den store Sal til Funktionærmødet Kl. 2. Under dette Møde fik de døbte Haandspaalæggelse. 3 Brødre blev foreslaaet til Forfremmelse i Præstedømmet. Tiden blev overgivet til Missionspræsidenten, der ønskede at høre fra følgende Organisationer. Inger Bukke, Præsidentinde for U. K. F. i Danmark læste bl. a. et Brev fra forhenværende Missionær-Par Eva og Ephraim Hansen, Kalifornien. Præsidenten for U. M. F. i Danmark, Sigfred Andersen, overrakte derefter Master M Mands Naalen til følgende: Ingemann Bendtsen, Henry Lojborg, Christian Johansen og Alvin Olsen, hvorefter han talte om Evangeliets Love. Missionær Anna Larsen talte om Lykken ved at være Missionær. To tyske Søskende talte, den ene med Broder Holger Jørgensen som Tolk. De udtalte begge deres Glæde over at være Medlem af Jesu Kristi Kirke. Missionspræsidenten tog nu Ordet og hans Budskab var: »Tag fat som aldrig før«. Tilstede ved dette Møde 153.

Søndag Aften var under Præsidium af Præsident Alma Petersen. Kirkens Autoriteter blev opretholdt, og derefter oplæstes et Brev fra Familien Stenberg Hansen, som er emigreret til Salt Lake City. Derefter talte Missionær Henriksen om Evangeliet og Troen. Distriktspræsident Lojborg talte om Tro, Omvendelse og Daab. Bent Kofoed (14 Aar), Kobenhavn, talte og bar sit Vidnesbyrd. Biskop Jensen, Kanada, talte om nye Profetiers Opfyldelse og Tungemaalsgaven, som han havde oplevet. Grensforstander Bukke talte om den sande Kirke, Joseph Smiths Syn og Aabenbaringer, Kirkens Genoprettelse og Velsignelserne ved at folge dens Lærdomme.

Koret sang ind imellem de bedste Numre fra Koncerten, og alle de tilstedeværende Missionærer sang »Hav Tak for Profeten«. Til Slut talte Missionspræsidenten om Jesu Kristi Evangelium. Tilstede ved dette Møde 269.

Om Mandagen holdt Missionærerne Vidnesbyrdmode. Den kvl. Hjælpeforening holdt om Aftenen sin Auktion som sædvanlig. Aftenen gav et Overskud paa 435 Kr.

Denne Konference har været til stor Opbyggelse og Glæde for Søskende. Lad den inspirere til fornyet Mod og Arbejdsglæde.

Referat af Konferencerne i Odense, København, Aarhus og Esbjerg følger i December Maaned.

Fra Missionsmarken

København: Den 7. September 1947 blev Jørgen W. Schmidt og Rebeca May Schmidts lille Datter, født den 11. Juni 1947, velsignet af Ældste Rich. Gregersen og givet Navnet Inger Mary-Ann Windfeldt Schmidt. Samme Dag blev Niels Edmund Gulbek Kaiser og Eva Kaisers lille Søn, født den 20. Marts 1947, velsignet af Ældste Emil Jensen og givet Navnet Henrik Kaiser.

DAAB:

Esbjerg: Vi har først nu faaet Efterretning om Daab, som er udført den 20. April 1947. Ejnar Johannes Peter Hanssin blev døbt af Missionær Børge Andersen, Haandspaalæggelse af Missionær Aksel F. Andreasen. Den 6. August 1947 blev Bent Sandholt Jensen døbt af Missionær Raymond Anderson, Haandspaalæggelse af Missionær Gaylen S. Young. Tove Agnethe Sandholt Jensen blev døbt af Missionær Raymond Anderson, Haandspaalæggelse af Missionær Aksel Andreasen.

København: Den 14. September 1947 blev Martha Anine Elisabeth Madsen døbt af Missionær Hans C. Werner, Haandspaalæggelse med Præsident Alma L. Petersen. Samme Dag blev Else Sofie Dyssegaar døbt af Missionær Donell Rasmussen, Haandspaalæggelse af samme. Samme Dag blev Svend Aage Kai Thomas Ibholm døbt af Ældste Kristian Rasmussen, Haandpaalæggelse af Præsident Alma L. Petersen. Samme Dag blev Ester Ibholm døbt af Ældste Kristian Rasmussen, Haandspaalæggelse af samme. Samme Dag blev Kjeld Thomas Ibholm døbt af Kristian Rasmussen, Haandspaalæggelse af Ældste Richard Gregersen. Samme Dag blev Axel Henry Windfeldt Schmidt døbt af Ældste Jørgen W. Schmidt, Haandspaalæggelse af Ældste Alfred Hansen.

Randers: Den 5. Oktober blev Martin Elkjær Petersen døbt af sin Fader Ældste Jens August Oskar Petersen, Haandspaalæggelse af Missionær Niels C. Carlsen. Leif Elkjær Petersen blev ligeledes døbt af sin Fader Jens August Oskar Petersen, Haandspaalæggelse af Missionær Chr. Jensen.

Vi ønker alle disse nye Medlemmer hjertelig til Lykke og Velkommen i Kirken.

MØDE I FREDERIKSHAVN

Den 20. September 1947 Kl. 16 blev der i Logen i Rimmensgade, Frederikshavn, afholdt et Møde, hvor Sangkoret fra Aalborg medvirkede. Der var 60 tilstede, og Grensforstander Arnold Bukke, Aalborg, Missionær Enoch Henriksen, Aalborg, og Distriktsrpæsident Henry Løjborg talte. Alle Talerne var ualminde-

lige gode, og det er ganske sikkert, at alle de fremmede fik et godt Indtryk af Mormonerne. Missionærerne havde gjort et godt Forarbejde.

MISSIONÆRANKOMSTER:

Den 11. August ankom Christian C. Fingerle og Hustru Berta Jagge, Fingerle, Utah, beskikket til at arbejde i Kobenhavn. Den 29. September ankom Jennie Nielsen Boeslund, Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i København. Naomi Blanche Jensen, Smithfield, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus. Quincy Manghan Jensen, Rexburg, Idaho, beskikket til at arbejde i København. Hartley B. Lundgreen, Monroe, Utah, beskikket til at arbejde i Slagelse. Den 9. Oktober blev Ellen Rasmussen, Aarhus, beskikket til at arbejde i Horsens. Den 13. Oktober ankom Dell H. Bosen, Preston, Idaho, beskikket til at arbejde i Fredericia. Gerald Lawrence Christiansen, Salt Lake City, beskikket til at arbejde i Vejle. Whitney Larsen Johnson, Brigham, Utah, beskikket til at arbejde i Vejle. Boyd De Von Larsen, Salt Lake City, beskikket til at arbejde i Skanderborg. Keith Lester Petersen, Lehi, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg. Rober Ervin Steveson, Salt Lake City, beskikket til at arbejde i Svendborg. James Coplan Sumsion, Springville, Utah, beskikket til at arbejde i Aarhus. Homer Dee Whittier, Rockland, Idaho, beskikket til at arbejde i Odense.

MISSIONÆRAFLØSNINGER:

Den 29. Juli blev Missionær Lars Peter Jensen, Odense, afløst. Den 1. Oktober blev Børge Andersen, Esbjerg, afløst.

FORFLYTTELSER:

Følgende Forflyttelser er foretaget i den danske Mission: Den 18. August blev Philip F. Sørensen flyttet fra København til Brønderslev. Grant Lee Hansen blev flyttet fra Bronderslev til Kobenhavn. Den 26. August blev Dale R. Hawkins flyttet fra Thisted til København. Richard Nielsen blev flyttet fra København til Thisted. I September blev Ferrel Garth Nelson og Dean Castleton flyttet fra Ribe til Slagelse Ivan R. Hansen fra Ribe til Varde. Den 7. Oktober blev George W. Felsch flyttet fra Horsens til Haderslev. Den 14. Oktober blev John L. Jørgensen flyttet fra Aalborg til Aarhus. Anna Larsen fra Aarhus til Horsens. Ellen Rasmussen, Aarhus, kaldet til at gaa til Horsens. Den 15. Oktober blev Weston G. Henrie flyttet fra København til Ringkøbing. Hal A. Ludlow fra Ringkøbing til København. John Bruce Christensen fra Aarhus til Fredericia. Ronald Howel fra Aarhus til Svendborg. Den 28. Oktober blev Donell Rasmussen flyttet fra København til Grenaa. Ray William Hansen fra København til Grenaa.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERENS

O, Gud du evige Fader,
vi takker dig i Ydmyghed
for din Søn, du sendte til Jorden ned
med Fred, Glæde og Kærlighed.

KORLEKTIER

1. Søndag: Paulus Korint. 15 : 55. Død, hvor er din Sejr? Død, hvor er din Brod?
2. Søndag: Paulus Korint. 15 : 51. Se, jeg siger eder en Hemmelighed. Vi skal ikke hensove, men skal alle forvandles.
3. Søndag: Paulus Rom. 8 : 14. Thi saa mange, som drives af Guds Aand, disse ere Guds Børn —.
4. Søndag: Paulus Rom. 9 : 1. Sandhed siger jeg i Kristus, jeg lyver ikke, min Samvittighed vidner med mig i den Helligaand.

Kære Læsere, Søskende og Venner!

Jeg tillader mig at spørge, har I fundet det I søgte? Naar den skandinaviske Stjerne kommer til Jer, modtages den da som en kostelig Perle? Prøver I da at finde den Aand, hvorved den er skrevet, og derigennem søge at faa den aandelige Føde, som fryder enhver, og som i Sandhed glæder vore Hjerter; men kan Evangeliet give os noget, vi ikke har? Jeg citerer, hvad Paulus siger: »Jeg saar Evangeliets Frø med Taare«, hvorfor, fordi Ydmyghed og Kærlighed er to Egenskaber, som ikke kan skilles ad, uden begge Dale bliver vi til intet, derfor beder jeg Gud give os Ydmyghed, saa vi i Kærlighed maa tjene hverandre, da vil Helligaanden være vor Vejleder. *P. O.*

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.

Klostertrykkeriet - København